

кый-тъ си ковчегъ, ако бы могль да успѣе въ това. Но желаніе-то му не могло тогазь да ся испълни. Меланктонъ паднълъ тежко боленъ ; и Лутеръ побързалъ да ся завърне съ него въ Виттембергъ, като ся обѣщаль да дойде пакъ при Графове-тъ.

Въ пѣтъ-тъ си за дома си, въпрѣки лютож-тж зимж и тѣлеснж-тж си слабость, той проповѣдалъ въ Халле. Като завель безопасно Меланктона у дома му, той, прѣзъ Іануарій, 1546, станжль да отиде пакъ при Мансфилдскы-тъ Графове въ Айзлебенъ, родно-то му мѣсто, като зель съ себе си трима-та си сынове и учитель-тъ имъ. Въ Недѣльж-тж, на 17-й с. м., той проповѣдалъ за послѣдень пѣтъ въ Виттембергъ. На 25-й, той пристигнжль въ Халле, дѣто ся бавиль три дена, по причинж на едно голѣмо наводненіе, прѣзъ което врѣме той пакъ проповѣдалъ. На нѣкои отъ пріятели-тъ си той забѣлѣжилъ : “Азь сега заминавамъ за Айзлебенъ да помогнж на господари-тъ си, Мансфилдскы-тъ Графове, да ся помирятъ. Когато Христось прѣдпріе да примири челоуѣцы-тъ съ небесный-тъ Си Отець, Той прѣдаде Себе Си за тѣхъ. Дай Боже и съ мене да стане така.”

Повече отъ стотинж въоружены всадни-